

19731
(1)

Թագավորական Գրու Գոյա Պարու Հայոց Առաջանահանք առ մէջ չէլլէծ
ապահով Պարու Հիմ Անդրանիկ

Առեւ Զիմ Անդրանիկ,

Աշխատական Պարու

ՀԱՅԱՄԵՆԴԱԼՆԱՅԻ ԵԿԱՅՈՒԹԵԿԱ
ԼԱԶԱՐԵՎՍԿԱԳԻ ԿՐՈՒՏՈՒԹԵԿԱ

“ՀԱՅՈՒԹԵԿԱ”

“ՀԱՅՈՒԹԵԿԱ”

Էթէ միան ունիմուրախութիւն, և
միսիթարուն պատասխանել քոյին հարց
մանց, վասն ծանօթուշեան քոյ, յաղագս լեզուի և հեղինակի
ազգին իմոյ հայոց, այլև համարիմ զայս հարկ իմ առնելն, ի
ոգնականութիւն ազլուոյ մրոյ, ոյր բարի խոկումնէ յոյժ պարա-
պեցեալ ’ի վերայ աղատականաց ջանացողութեանց :

ԱՅԾաշունչ սուրբ գիւղն, ’ի հին կոտակարանին
յիշտակէ, զի ’ի նախահօրէ մերմէ յիշտմաց, ոերեցան ազգ,
մինչեւ ցոյ, և զընտանիս իւր, ոյք մտին ’ի տապանն, և զերծան
’ի ընդհանրական ջրհեղեղէն բոլոր աշխորհի :

Որով հետեւ յոյժ բնականէ, զի զմանկունն ընդ
հանրապէս խօսե սցին զլեզուս հարց, և մարդ իւրեանց, և որով
հետեւ յադամայ մինչև ’ի ջրհեղեղն յայնմ միջոց ժամանակի, մա-
զաղեկէ լ զթուան զատակն Ադամուց գեռուս կենդանիէր, որ նոյ
տեսե ալէ նմա՛ որպէս ցուցանի յԱՅԾաշունց որ գիւղն, ուրեմն
յոյժ իրաւացիէ, զի նոքա ամենեղէ ան խօսէին զլեզուս ընդ տամայ,
և հետեւ ատէս նոյ, և զընտանիմն իւր որք զերծան ’ի ջրհեղեղէն
’ի տապանին, որ նստաւ ’ի վերայ լեզինն մասիսու՝ որ ’ի յարա-
րատ, և ’ի յարում տեղւոյ իջին անդ յերկիր, և անուանեցին ըզ-
տեղին նախի ջեան, զոր աեղին այն յայնմ ժամանակէ մինչեւ ցոյց-
օր տանի զնոյն տնուաննակօչութիւնն, որ էր այս լեզու նոցայ, և
մի նշանական բառ ’ի հայոց, այսինքն՝ նախի ջեան, զի ասի առա-
ջին իջեվան, նախ ’ի լեզուս հայոց է առաջին, և իջեվան գտե-
ղին ուր իջեվանին, և յետ այնու տնկեաց նոյ զայդի՝ որպէս յի

Հայ

1800 - 2006

շատակեցեալէ 'ի սուրբ գիրս, և կոչեաց զանունն որոյ էարկ'ուռ,
որ և է այս բառ հայոց, որ ասի էարկ'ուռս, որդոն էարկ' է ար
կանել, և ուռ զոստ խաղաղը, և յետ այնորիկ մեռաւ զկիննն նոյի,
և ժաղեցւ, և զտեղին յայնմիկ անուննեցաւ 'ի նոցանէ մայր՝ անդ,
որ այս ևս է բառ հայոց, օտուգաբանէ մայր է անդ, զի մայր է
ծնող, և անդ՝ յայնմ տեղի, քանոթն ան էր մայր զուակացն նոյի:
Յարում տեղի գոյանայ բարեգունեղ որդունքն զըքմզի :

'ի վեր անունանքն ոչ միայն յիշատակեալքեն 'ի հնու
գոյն պատմութիւնս, այլ և 'ի յաշխարհացուց, և զօրոց ստու
գաբանութիւնքն 'ի բառարանին հայոց և յաւել և ս գոն նաև
բառութք նոյնափիս անուաննք հնագոյն ան զեաց որ ևս բառք են
հայոց, զի ունին զլետպէս ստուգաբանութիւնս 'ի հայս :

Յարդ որով հետեւ ըստ 'ի վերն գրեց լոյն նոյ աե
սեալէ զմազալիկէլ թոռան զաւակին Ազտամայ, և յառաջ քան
զըրէն զեղին նոյ էր ամաց վեց հարիւրոց, յորժամ ինքն և
զընտանինն իւր մտինն 'ի տապանն, և յետ ի ջանելոյն իւր 'ի տա
պանէն, եկաց յաւել և ս զամս երեք հարիւր և յիսուն՝ որակէն
յիշատակեալէ 'ի յԱծաշունչ սուրբ գիրքն, և ս թէ 'ի վեր
յիշեցեալք անուանակրոշութիւնքն կոչեցեալէն 'ի նոյէ, որք են
այժմ հասարակ, և ստուգաբանիչ բառք միայն 'ի լեկուս մեր
հայոց՝ որպէս եմ ծանեալ, և օրով հետեւ 'ի սկիզբն յիշանել լոյն
նոյի 'ի տապաննէն մինչև ցնե րկոյ ժամանակիս բնիկ բնակչքն
Յարարատու են սպզն հայոց, 'ի պատճառաց, իրաւանց, և վկայու
թեանց որոց, մեք բոլոր հայքա հուատամք, զի զլե պւէն մեր է
զշշարիս լեզուն նախահօրն մերոց Աղամայ, որոց վագարծիմյիս,
զի և դու հաստատիցիս որովք :

Եւ վասն ցեզ զաբանութեան ապդիս մերոց հայոց,
եմք սերեալք մեք մի 'ի յերից յորդոցն նոյի, անուանն ալն յա
բեթ, որ ծնաւ զգամեր, գամեր ծնաւ զթօրդոմ, թօրդոմ
ծնաւ զհայկ՝ որց ձեռամբ զնե բրովլիք (որ և թէլ կոչի) սպա
նանեցու, և հայկ ծնաւ զԱշարամաննեակ, որ 'ի յօտար ապդաց
կոչի արմէնիան, որ մտկս քաջութեան, և կորավութեան ասա
ցեալ Յարամաննեակայ, զանունն իւր յայնեցաւ 'ի տարր աշ
խարհի, և նոքա վասն որոյ կոչեցին ազգիս յայսմիկ արմէնիան

օրպէս 'ի վերն յիշատակեցեալէ , տպա թէ ոչ նախնին մերէ յա-
քեթ , որդի նոյի , որպէս 'ի վերն տսացաւ :

Իւ զենոյ յառաջքան գմեռանին իւր բաժանեաց
զերկիրս իւր վեր երեք որդոցն , Սեմայ , և Յարեթի ,
երկիրն արարատ անկաւ : բաժին նոխնոյն մերոյ յաբեթի , ող
դրի 'ի սուրբ գիրս , զի յայնմ ժամանակէ մինչև ցոյժմ , զցեղն
յաբեթի գոլով բնիկ , քնակին անդ , որը են հայք :

Ասոն պատճառաց վերոյ գրեցելոց , և յաղագս
բարեհամբաւի մի 'ի վեր յիշեցեալ նախնոյն մերոյ հայկ կօչեցե-
զոյն , որդի թօրպամոյ , զանցս մեր հայոց տանիմք 'ի մեզ զանոն նն
նորա հայք , և ունիմք ժառանգութիւն երկրին մերոյ Արարա-
տու , և մայրաբազուքին տեղոյն յայնմիկ նախի շետնայ 'ի վերն
յիշատակեցելոյ , ուր էջ նոյ , և զլեցուն զօր նա խօսեաց այն որ
ըուեալէր 'ի մազաղիել թուանն զու ալէն յԱդամոյ , է զնոյն լե-
զուն զոր մեր հայքը 'ի կիրարկոնն մք 'որպէս 'ի վերն հօտառատե-
ցաւ , այսպէս իշխեմ ասելն , զի զլեցուն մեր հայոց է նախահօրն
մերոյ Ադամայ , և որոյ իսկ հեղենակն էր զնոյն նախահայրն
մեր Ադամ :

Իւ առ անուանակոչութիւն խոյին , զօր ես յու-
զարկեալեմ քեզ , զայս բոլորովին կախեալէ 'ի բարի կամաց քոյ ,
անուանել զօրինչ և հաճիցիս , միայն ցանկամ , զի զայս ազգ խոյն ,
աճիցին 'ի մեծն բրիթանիսց , առ 'ի տալ զայտ երկրին զգեղմ
պատուական 'ի վոյելուն հօտարակութեան , պատճառաւ Փոյ
հայի (որպէս ստացեալին և ս նորբա 'ի նոյն յազգէ զծանօթութիւն
վաճառելոյ զձեռագործս , իւրեանց 'ի հնդիկս) և ես գոլով
տրուպ մի յայնմ յազգէ , իննդալոցեմ յոյժ լսել զաջողութիւն
բանին , մնալով բազում խոնարհութեամբ , և պատճեով :

'ի Մադրաս 29 Նոյեմբերի 1793

Արժանաւոր Պարոն ,
Քոյդ առաւել հնագանդ խոնարհ ծոյց
(ձեռնադրեալ) Համիր Սուլթան

4

Ա, Գ, Անըն սահմանի գիշեպահութեան
այսին յուղորդել քէց յօշուած մի, 'ի
յառանի ոցւոց աշխերի ոգրու ու ումաւի է,
հանդերձ որոյ թարգմանութեամբ է ան-
գիտոց բարբառ, Ձեկաբերող վշտեան
հայոց, զոր և շայ հառափէ լիւէ շլէշան
հայահօրն մէջոց Ապահուած:

Թարբանանաւիւն յօշուածոց միոց ՚ի պահմի ոցւոց յաշեարի գրաց պահմաքէնչ տ-
աբորեցելու է հեշտան Ալբարի Պետր Առարի էն, 'ի մէրտէն, և գողգ գ-
րեալ 'է Մատրէտ, յաժի 1752:

Պատ, է պնիկն հայաստանի, զոր ոյժմ ժամանակ
կիս է զբառն, զոր ՚ի կիրարկանի յամ սպզս,
բայց ստոյգ անունս քաղաքին է նախի ջե վան, 'ի վերայ որոց
լերինն կոչեցեալեն Արարատ, հանգեատէ զտապտնն նոի, յետ
քառասուն աւուրց ՚ի ջրհեղեղէն, էջ նոյ, ընդ ընտանիսն իւր,
՚ինոյն քաղաքին, ուր օկանն քազմոնաւ մարդիք, և յետ այնորիկ,
որպէս զ գողովլի մայր բռվանդակ գնտին, զմարդս իւր բաժանեց-
ցան 'ի չորս կողմս աշխարհի, և վերապէս կարեմք ընդհանրապէս
ամեն ոյն ազգք ա խորհի հռչակել, և խոստավանիլ, զի մեք որդ իք,
և սերունդք ե մք զոյդպիսի ե բջանիկ ազգի որոյ լի զուն սցնքան
մեծ և հարուստ, քան զամ 'ի մէջ աշխարհի, ուրեմն հականա-
ռու գոլ կ օրէ, զի զասէր առաջնն, զոր եղել յերկրի, և որ
՚ի գործ ածիւր 'ի նախահօրէն մերայ յնդամայ, վասն զի 'ի ջրը
հեղեղին, ոչ զք մնաց յորդոցն Ադամաց, բաց ինոյ, և զընտանիսն
իւր, նոքա էին դեռևս 'ի տապանի, 'ի գործ ածէին զ բնական
լեզուն, որք հարքն իւրեանց ուսուցեալքէին նոցա, և յետ քա-
ռոսուն աւուրց, նոքա իջն 'ի նախի ջե վան, հարամանաւն այ-
յալազս գործոց բազմանալցն սեռն մարդկային, նոքա, որդ իք
նոցա, և թռուուկք նոցա, և ամ սերաւնդք նոցա, խօսէին զնոյն
քարբառ:

